

**Χαιρετισμός Δρ. Γιώργου Ολυμπίου αριστεύσαντα μεταπτυχιακού φοιτητή,
στην τελετή αποφοίτησης των Μεταπτυχιακών Φοιτητών του Πανεπιστημίου
Κύπρου, στις 29 Ιουνίου 2012**

Η πολυπόθητη πρόσκληση – αναγνώρισης και καταξίωσης – έφτασε στο κατώφλι μας. Καλωσορίσατε σημερινοί απόφοιτοι του 2012 στην τελετή αποφοίτησης του Πανεπιστημίου Κύπρου. Κάποιοι εκ των έξω, έτρεξαν να την ερμηνεύσουν κατά το δοκούν ως μια πολύχρωμη φωτοβολίδα που θα σβήσει εν μια νυχτί... Και όμως όσοι από εσάς βρίσκεστε ανάμεσα μας σήμερα γνωρίζετε πως εδώ οι μοιρολατρίες δεν έχουν θέση, ούτε οι απαισιόδοξες παραδοχές. Θα αναρωτιέστε στους χαλεπούς (όπως χαρακτηριστεί) καιρούς που διανύουμε... Τι θα ξημερώσει το αύριο; Η απάντηση βρίσκεται μπροστά σας - στα πρόσωπα των αποφοίτων σας.

Στις μέρες μας ακούμε για κοινωνικο-οικονομικές ανατροπές, κλυδωνισμούς σε διαχρονικά ισοζύγια συμμαχικών δυνάμεων, ανακατατάξεις στο πολιτικό γίνεσθαι μέσω μιας περιρρέουσας ατμόσφαιρας που διαμορφώνεται και αναδιαμορφώνεται καθημερινά υπό το άγρυπνο μάτι των διεθνών οίκων αξιολόγησης. Έτσι τους ονόμασαν. Έτσι τους λένε και στην κυπριακή πραγματικότητα. Στη δική μας πραγματικότητα, αυτοί μας λένε πολλά, αλλά δεν μας λένε τίποτα, ζώντας καθημερινά μια τελετή ευρωπαϊκού προφίλ υπό τη σκιά μιας προεδρίας που όλο και γυροφέρνει επιτακτικά για να εδραιωθεί στο κυπριακό κατεστημένο, ακόμη και μετά την ολοκλήρωσή της.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι στο χώρο που βρίσκεστε σήμερα δεν χωράνε συναισθηματισμοί ούτε συνθήματα που σχετίζονται με καλπάζουσες προοπτικές ευρωπαϊκών προτύπων. Η παραποίηση της αλήθειας δεν έχει καμία θέση. Ρωτήστε έναν – έναν τους σημερινούς αποφοίτους μας. Έφτασαν εδώ που βρίσκονται περνώντας μέσα από την ενδοπανεπιστημιακή κουλτούρα ενός ιδρύματος που καθόρισε μια ασυμβίβαστη γραμμή στα όρια του εφικτού και του αδύνατου, εκεί που όπως λέχθηκε και επαληθεύτηκε από τους επιφανείς ακαδημαϊκούς του ίδιου ιδρύματος, παραμονεύει η καινοτομία. Εδώ θεμελιώνεται η οποιαδήποτε προοπτική στο πλαίσιο ευρωπαϊκών και συνάμα διεθνών ανακατατάξεων.

Από την άλλη, μας λένε για την οικονομική κρίση. Άθελα και αβίαστα, αλλά δικαιολογημένα, ο καθένας από εσάς θα τρέξει να συνδέσει το βαρυσήμαντο πτυχίο του κάθε απόφοιτου χωριστά, με την αντιμετώπιση αυτής της κρίσης. Θέλετε να υπολογίσουμε τη διαφορά; Η μονομερής σύνδεση ενός μεταπτυχιακού τίτλου με την επαγγελματική αποκατάσταση του κάθε απόφοιτου που κάθεται ανάμεσα μας σήμερα αν και λογική, αποτελεί αποσπασματική και πρόχειρη συσχέτιση. Η αποτελεσματική αξιολόγηση της βαρύτητας ενός πτυχίου στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, δεν συνδέεται αποσπασματικά ή αποκλειστικά με την επαγγελματική αποκατάσταση του καθενός

ξεχωριστά, αλλά διέρχεται μέσα από τη ψυχοσύνθεση, την νοοτροπία, την καλλιέργεια και την πνευματική ανάπτυξη του κάθε χαρακτήρα που κάθεται εδώ σήμερα. Μετρήστε λοιπόν τον κάθε απόφοιτο χωριστά για να υπολογίσετε τη διαφορά.

Απόφοιτοι του 2012, μπορεί να νιώθετε πως βρίσκεστε μπροστά από ένα δυσβάσταχτο δίλημμα σε σχέση με το επόμενο σας βήμα. Για κάποιους μπορεί να συνορεύει με... ή να ερμηνεύεται ως αδιέξοδος. Η λύση βρίσκεται στο άγνωστο. Θα ενεργήσουμε ακόμη μια φορά εμπιστευόμενοι τη φιλοσοφία του Πανεπιστημίου που μας ανέδειξε. Δανειζόμενος τη βαρυσήμαντη ρήση κάποιου επιφανούς ακαδημαϊκού μας, θα ταλαντευτούμε με αβέβαιες προσπάθειες, θα πέσουμε στο κενό, θα παίζουμε με τη δύναμη της βαρύτητας και με σταθερό πλέον φτερούγισμα θα πάρουμε την τύχη μας στα χέρια μας. Με αυτό τον τρόπο ανοίγονται οι κλειστές πόρτες, με αυτή τη μεθοδολογία διαχέεται η μοναδική κουλτούρα του Πανεπιστημίου Κύπρου στην κυπριακή κοινωνία. Αυτή ενδεχομένως να φαντάζει και ως η μεγαλύτερη πρόκληση για μας αλλά και η μεγαλύτερη δικαίωση για τους ακαδημαϊκούς μας, οι οποίοι μας έθεσαν σήμερα ενώπιον όλων σας, γαλουχώντας μας με τις αξίες που πρέπει να διέπουν τη σημερινή κοινωνία μας. Την αριστεία, τη συνεχή προσπάθεια, την ασυμβίβαστη προσφορά και συνεισφορά, την περιέργεια, την καλόπιστη κριτική, την αμφισβήτηση.

Για όσους αναμένουν ακόμη απάντηση στο ερώτημα: Τι θα ξημερώσει το αύριο;

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο: Τι ξημέρωσε για μένα το χθες... Η ολοκλήρωση του πρώτου μου πτυχίου στη Δημοτική Εκπαίδευση συνοδεύτηκε με ένα κλίμα ευοίωνων προοπτικών στο πλαίσιο ένταξης μου στην Ερευνητική Ομάδα Μάθησης στις Φυσικές και Περιβαλλοντικές Επιστήμες, του τμήματος Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Κύπρου, μέσα από την οποία είχα τη δυνατότητα να ολοκληρώσω παράλληλα τις μεταπτυχιακές μου σπουδές στο Πρόγραμμα «Μάθηση στις Φυσικές Επιστήμες». Ένα πρόγραμμα το οποίο συγκαταλέγεται στα πρώτα 5% του γνωστικού πεδίου διεθνώς σύμφωνα με την πρόσφατη εξωτερική αξιολόγηση του τμήματος Επιστημών της Αγωγής. Παραθέτοντας αυτά τα στοιχεία, νιώθω πως εκπροσωπώ τον κάθε απόφοιτο χωριστά που βρίσκεται ανάμεσα μας σήμερα περήφανος, απλά γιατί ο κάθε ένας από εμάς κατέχει τη δική του περιγραφή για τις πλούσιες εμπειρίες που απεκόμισε και τις ευκαιρίες που του δόθηκαν από το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ευχαριστώντας τον επιστημονικό μου υπεύθυνο, αναπληρωτή καθηγητή κ. Ζαχαρία Χ. Ζαχαρία, επεκτείνω τις ευχαριστίες μου σε όλους τους ακαδημαϊκούς του Πανεπιστημίου Κύπρου που πίστεψαν σε εμάς και μας στήριξαν ώστε να καθόμαστε σήμερα εδώ περήφανοι ανάμεσά σας.

Οι ευκαιρίες που παρέχονται από το Πανεπιστήμιο Κύπρου δεν σχετίζονται με μη ρεαλιστικές προσεγγίσεις και δεν στηρίζονται σε ευσεβοποθισμό ή υπερεκτίμηση των πιθανοτήτων επιτυχίας. Και επειδή οι μεγάλες ευκαιρίες παρέχονται σε περιόδους μεγάλων αναταραχών, η συνέχιση και επέκταση του έργου του Πανεπιστημίου Κύπρου σε κάθε επίπεδο, είναι και πρέπει να θεωρείται θεμελιώδης προδιαγραφή για την κοινωνία μας. Συνεπώς, αυτό το έργο απαιτεί την άμεση στήριξη και τη συνεχή αναγνώριση της πολιτείας. Αξιοποιώντας τη μοναδική τιμή που μου αποδόθηκε για να βρίσκομαι ενώπιόν σας απόψε, θεωρώ χρέος μου να απευθυνθώ προς την πολιτεία για να μεταδώσω ηχηρά το μήνυμα πως η διέξοδος από την περίοδο της σημερινής κρίσης, διέρχεται μέσα από τις δυνατότητες των «σημερινών και αυριανών» αποφοίτων. Σε τέτοιες μεταβατικές περιόδους, δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Η επένδυση στην παιδεία, την έρευνα και την καινοτομία διαχρονικά αποδεικνύεται ως ο ακρογωνιαίος λίθος της μελλοντικής ευημερίας.

Σημερινέ απόφοιτε του 2012, απευθύνομαι σε εσένα επηρεαζόμενος από το απόφθεγμα του Albert Einstein, που κυκλοφορεί καθημερινά στο κεφάλι μου σχεδόν σαν εμμονή:

«Δε μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα μιας κρίσης χρησιμοποιώντας τον ίδιο τρόπο σκέψης που δημιούργησε αυτή την κρίση. Ο καθένας από εσάς είναι μεγαλοφυΐα, αλλά αν κρίνετε ένα ψάρι από την ικανότητά του να σκαρφαλώσει σ' ένα δέντρο, τότε θα περάσετε όλη σας τη ζωή πιστεύοντας πως εκείνο το ψάρι είναι ηλίθιο.»

Μην αμφισβητήσετε ποτέ τις δυνατότητες σας. **Αμφισβητείστε** τα κατεστημένα! Μην απογοητεύεστε, μην συμβιβαστείτε. Η πολιτεία είναι υπεύθυνη να αφουγκράζεται τα μηνύματα των καιρών και να αξιοποιεί ό,τι καλύτερο έχει να επιδείξει σε αυτό τον τόπο για τη μελλοντική ευημερία της. ΕΣΑΣ.

Καλή σταδιοδρομία σε όλους. Το ταξίδι συνεχίζεται...

Σας ευχαριστώ.